

ПРЕССЪОБЩЕНИЕ № 101/24

Люксембург, 18 юни 2024 г.

Решение на Съда по дело C-352/22 | Generalstaatsanwaltschaft Hamm (Молба за екстрадиция на бежанец към Турция)

Предоставянето на статут на бежанец в държава членка е пречка за екстрадицията на съответното лице към държавата му на произход

Докато предоставилият този статут орган не го отнеме, лицето не може да бъде екстрадирано, независимо от основанията, на които се базира молбата за екстрадиция

Съдът уточнява, че гражданин на трета държава не може да бъде екстрадиран от държава членка към държавата си на произход, когато му е признат статут на бежанец в друга държава членка. Органът, до който е отправена молбата за екстрадиция, трябва да установи контакт с органа, предоставил този статут. Докато последният не е отнел въпросния статут, лицето не може да бъде екстрадирано.

Турция е отправила до Германия молба за екстрадиция на турски гражданин от кюрдски произход, заподозрян в убийство.

Германският съд, който трябва да се произнесе по тази молба, поставя въпроса дали екстрадицията е допустима предвид обстоятелството, че на съответното лице е признат статут на бежанец в Италия през 2010 г. с мотива, че е изложено на опасност от политическо преследване от турските органи поради подкрепата си за Работническата партия на Кюрдистан (ПКК).

Тъй като този въпрос попада в обхвата на европейската система за убежище и на Хартата на основните права на Европейския съюз, германският съд отправя запитване до Съда в това отношение.

Съдът отговаря, че предоставянето на статут на бежанец в Италия е пречка за екстрадирането на лицето към държавата на произход, от която е избягало. Докато италианските органи не отнемат този статут, екстрадицията трябва да бъде отказана¹. Всъщност такава екстрадиция de facto би довела до прекратяване на посочения статут.

В съответствие с принципа на лоялно сътрудничество компетентният германски орган трябва да установи контакт с италианския орган, предоставил статута на бежанец.

Ако италианският орган отнеме статута на бежанец вследствие на този контакт, германският орган трябва освен това сам да стигне до извода, че съответното лице няма или вече няма качеството на бежанец². Той трябва също така да се увери, че не съществува никакъв сериозен риск в случай на екстрадиция посоченото лице да бъде осъдено на смърт в Турция, да бъде подложено там на изтезание или на друго нечовешко или унижително отношение или наказание.

ЗАБЕЛЕЖКА: Преюдициалното запитване позволява на юрисдикциите на държавите членки в рамките на отнесен до тях спор да се обърнат към Съда с въпрос за тълкуването на правото на Съюза или за валидността на акт на Съюза. Съдът не решава националния спор. По него следва да се произнесе националната юрисдикция в съответствие с акта на Съда. Актът на Съда обвързва по същия начин останалите национални юрисдикции, когато са сезирани с подобен въпрос.

Неофициален документ за медиите, който не обвързва Съда.

[Пълният текст и евентуално резюмето](#) на съдебното решение се публикуват на уебсайта CURIA в деня на обявяването му.

За допълнителна информация се свържете с Нанчо Нанчев: ☎ (+352) 4303 2083.

Кадри от обявяването на решението могат да се намерят на „[Europe by Satellite](#)“ ☎ (+32) 2 2964106.

Поддържайте връзка!

¹ Съдът обаче подчертава, че на този етап законодателят на Съюза не е установил принцип, съгласно който държавите членки са длъжни да признават автоматично решенията за предоставяне на статут на бежанец, приети от друга държава членка. Следователно държавите членки са свободни да поставят признаването на всички свързани със статута на бежанец права на тяхна територия, в зависимост от приемането от техните компетентни органи на ново решение за предоставяне на този статут.

² Всъщност официалното признаване от държава членка на статут на бежанец има само декларативен характер. Така гражданин на трета държава или лице без гражданство, които отговарят на съответните условия, имат въз основа на самия този факт качеството на бежанец.